Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

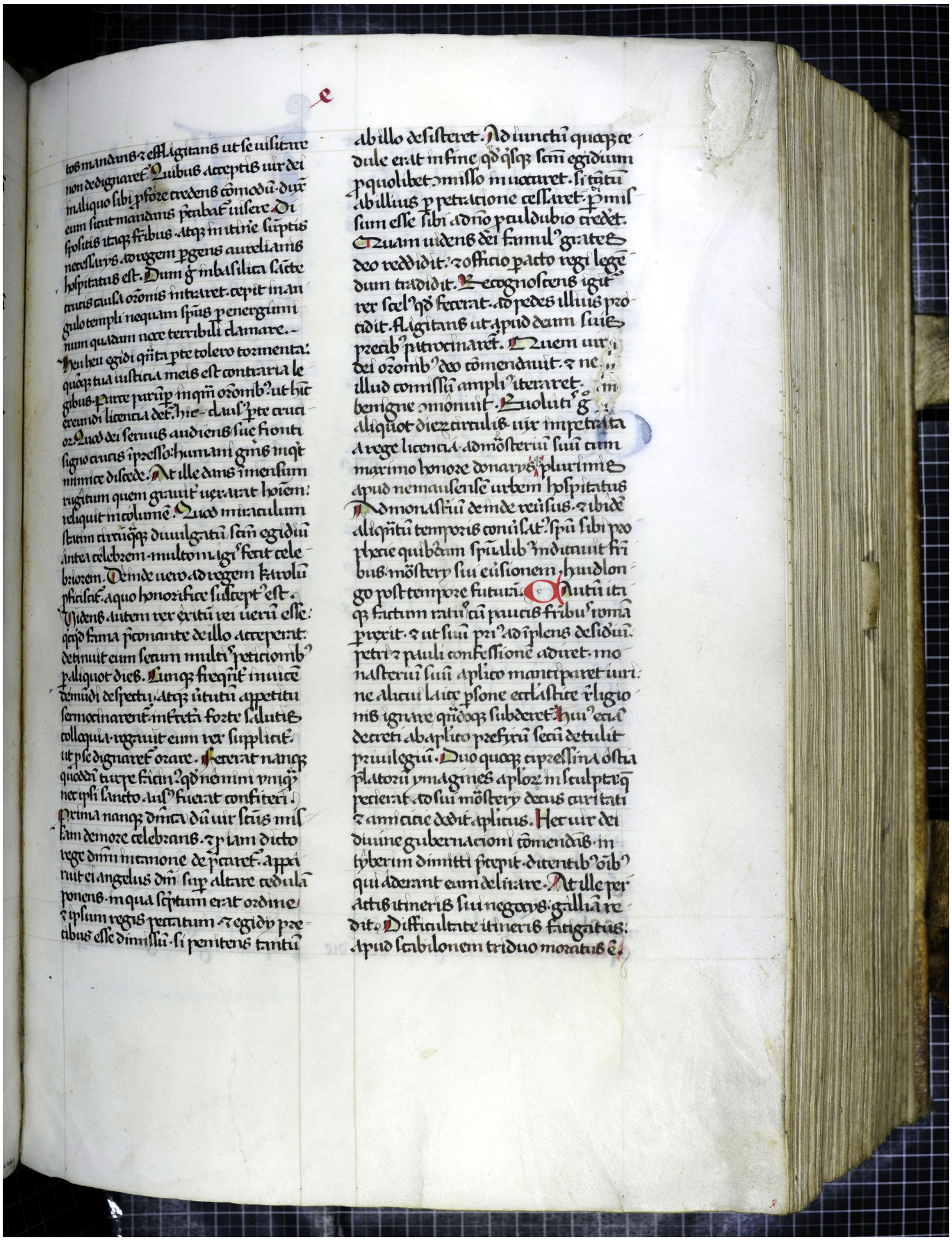

tos mandans ⁊ efflagitans ut se uisitare
non dedignaret. Quibus acceptis uir dei
in aliquo sibi pforе credens cõmodũ duxit
eum sicut mandans petebat uisere. Di
spositis itaqꝫ fribus atqꝫ in itinere suptis
necessariis ad regem pgens aurelianis
hospitatus est. Dum g mbasilica sancte
crucis caulis oromis intraret. cepit in an
gulo templi nequam spus penergum
num quadam uoce terribili clamare.
Heu heu egidi quãta pte tolero tormenta:
quoꝫ tua iustitia meis est contraria le
gibus. Parce paruip mqm̃ oromb' ut hũc
exeundi licentia det. hic - diuul' pte cruci
or. Quod dei seruus audiens sue frontis
signo crucis ipressio: humani gnis mqꝫ
nimice dulcede. At ille dans immensum
rugitum quem grauit' uexerat hoiem:
reliquit in columne. Quod miraculum
statim circuq̃qꝫ diuulgatũ. San egidiũ
antea celebrem multo magis fecit cele
briorem. Deinde uero ad regem karolũ
phalat. a quo honorifice suscept' est.
Videns autem rex eritũ rei uerũ esse:
qd' fama pronante de illo acceperat:
detinuit eum secum multis peticiomb'
p aliquot dies. Cumqꝫ fiereqnt in uice
demudi de spectu. atqꝫ ututũ appetitu
sermocinarent. interea forte salutis
colloquia egrauit eum rex supplicat.
ut pse dignaret orare. Fecerat namqꝫ
quaddã turpe facinꝰ qd nõ nim vnq̃
nec ipsi sancto aus' fuerat confiteri.
Prima namqꝫ dmica dũ uir sctus mis
sam de more celebrans. ⁊ p iam dicto
rege dnm in tamone de petaret. appa
ruit ei angelus dn̄ sup altare cedula
ponens. in qua scptum erat ordine
⁊ ipsum regis peccatum. ⁊ egidy pe
cibus esse dimissũ. si pentens tantũ
ab illo desisteret. Ad iunctũ quoꝫ re
dule erat in fine qd' qsqꝫ sc̃m egidium
p quolibet omisso inuocaret. si tãtũ
ab illius p petacione cessaret. p' mis
sum esse sibi ad nõ paulo dubio credet.
Quam audens dei famul' grates
deo reddidit. ⁊ officio pacto regi lege
dum tradidit. Recognoscens igit
rer scel' qd' fecerat. ad pedes illius pro
cidit. flagitans ut apud deum suis
precib' pitrocinaret. Quem uir
dei oromb' deo cõmendauit. ⁊ ne
illud commissũ ampli' iteraret.
benigne omonuit. Euoluti g
aliquot diebus cartulis uir impetrata
a rege licentia. ad mõsteriũ suũ cum
maximo honore donatus. plurimes
apud ne mansersẽ urbem hospitatus
Ad monasteriũ deinde reuisus. ⁊ ibidẽ
aliqtũ temporis conuisit. spũ sibi pro
phetie quibdam spũ lib' indicauit fri
bus mõstery sui eũsionem. hundlon
go post tempore futuriũ. Qutũ ita
qꝫ factum ratũ' eã paucis fribus' roma
petit. ⁊ ut suũ pri' ad ĩplens desiderũ
petri ⁊ pauli confessione adiret. mo
nasteriũ suũ aplico manciparet uiri
ne alicui laice psone ecclastice religio
nis ignare qd̃qꝫ subderet. hui' erat
decreti ab aplico prefixũ secũ detulit
priuilegiũ. Duo quoꝫ ex pressima ostia
platorũ ymagines aplorꝫ in sculptũ q
pecierat. ad sui mõstery decus caritati
⁊ amicitie dedit aplicus. Hec uir dei
diuine gubernacioni cõmendãs in
liberum dimitti precipit. dicentib' oib'
qui aderant eum deliuare. At ille per
actis itineris sui negocys gallia re
dit. Difficultate itineris fatigatus:
apud stabilonem triduo moratus ẽ.